

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 3 ՅՈՒՆԻՍ, 2019

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմաստութիւն կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա կիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 78

ԱՍՏՈՒԱԾ ԻՆՉՊԷՍ ԱՌԱՋՆՈՐԴԵՑ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԸ

Լսեցէք ինչ որ կ'ուսուցանեն, ով իմ ժողովուրդս, ականջ դրէք ըսելիքներուս:
 Մենք մեր զաւակներէն պիտի չպահենք,
 այլ՝ զալիք սերունդներուն պիտի պատմենք
 Տիրոջ հզօր գործերը՝ օրհներգութեան արժանի,
 անոր կատարած սքանչելի գործերը:
 Որպէսզի նոր սերունդները իրենց յոյսը Աստուծոյ վրայ դնեն.
 չմոռնան ինչ որ անիկա ըրաւ, այլ՝ անոր պատուէրները գործադրեն:
 Անհնազանդ եւ ապստամբ չըլլան իրենց նախահայրերուն նման.
 այն սերունդին՝ որ Աստուծոյ չվստահեցաւ, եւ Աստուծոյ հաւատարիմ չեղաւ:
 Մոռցան իրենց համար Աստուծոյ ըրածները, անոր ցոյց տուած սքանչելի գործերը:
 Աստուած անոնց հայրերուն դիմաց հրաշքներ ըրաւ ծովը ճեղքեց եւ անոր մէջէն անցուց զանոնք,
 զանոնք առաջնորդեց ցերեկը՝ ամպով, եւ գիշերն ամբողջ՝ կրակի սիւնով:
 Անապատին մէջ ժայռերը ճեղքեց եւ առատօրէն խմելիք ջուր տուաւ անոնց՝ երկրին խորերէն:
 Բայց անոնք շարունակեցին Աստուծոյ դէմ մեղանչել:
 Գիտակցաբար զԱստուած փորձեցին՝ իրենց ցանկացած կերակուրները ուզելով:
 Աստուծոյ դէմ խօսեցաւ, եւ ըսին.
 «Աստուած կրնա՞յ անապատին մէջ ուտելիք տալ»:
 Եւ Աստուած վերէն հրաման տուաւ ամպերուն, եւ երկինքին դռները բացաւ,
 եւ որպէս ուտելիք՝ երկինքէն մանանայ տեղացուց երկնային հաց տուաւ անոնց:
 Մարդիկ հրեշտակներու հացէն կերան:
 Անոնց վրայ փոշիի առատութեամբ միս տեղացուց:
 Անոնք կերան առատօրէն, եւ լիացան Աստուած իրենց ցանկացածը տուաւ:
 Հակառակ այդ բոլորին, անոնք դարձեալ մեղանչեցին, չհաւատացին անոր գործած հրաշքներուն:

ՆԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
 Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
 Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէլոց արքայութիւն:
 Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղեղոց:
 Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
 աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
 ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
 ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
 եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԺԹԸ

ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՄԻՆ ԵՐԵՄԻԱՅԻ

7:1-15

ԵՐԵՄԻԱ ՏԱՃԱՐԻՆ ՄԷՋ ԿԸ ՔԱՐՈՉԷ (7:1-15)

Ահա ժամանակը կը հասնի, որպէսզի Երեմիա Աստուծոյ պարգամը ժողովուրդին փոխանցէ, եւ այդ պարգամը պիտի փոխանցէ նոյնինքն Աստուծոյ փաճարին մէջ: Զարմանալիօրէն, սակայն, Աստուծոյ փուռ ազդարարութիւններուն դիմաց, կան սուր մարգարէութիւններ, որոնք իրենց քարոզներով կը մոլորեցնեն ժողովուրդը, ըսելով, արդեօք ինչպէս կարելի է Աստուծոյ համար շինուած փունը քանդուի կամ աւերուի: Նոյնը պիտի մատնանշէին Առաքեալները, երբ պիտի ըսէին թէ «քեզ ինչպիսի գեղեցիկ շինուածք ունի այս փաճարը», բայց Քրիստոս պիտի պարասխանէր ըսելով, թէ «քար քարի վրայ պիտի ջննայ» ուրեմն պիտի քանդուի: Ահա նոյնը պիտի պարահի նաեւ Երեմիայի օրերուն: Ահա ճիշդ անոր համար ալ Տէրը կը պարտաւորէ Երեմիային որ փաճար երթայ, որպէսզի հոն ցոյց փայ եւ խօսի գալիք պարահարներուն, ու մանաւանդ փաճարի կործանումի մասին:

«Տիրոջ փան դռան կեցիր ու այս խօսքերը ըսէ» (2 հմր): Այսինքն անմիջապէս դռան մուտքին ուրկէ որ ժողովուրդը պիտի մտնէ ներս, որպէսզի արդէն մուտքէն լսեն Աստուծոյ պարգամը: Այն դուռը, որմէ ներս կը մտնէ Տիրոջ պաշտամունք ընելու համար, Տիրոջ երկրպագութիւն ընելու համար, բայց արդէն անոնց պաշտամունքն ու երկրպագութիւնը կեղծ է: Երկրորդ, «ըսէ» կը նշանակէ հեղինակութեամբ է որ պիտի ըսէ, ու մանաւանդ պարզ եւ յստակ: Ե՛րբ այդ օրը: Անպայմանօրէն փոճական օր մը պէտք է ըլլայ, ուր բոլոր կողմերէն պիտի գան Տիրոջ պաշտամունք եւ երկրպագութիւն ընելու համար:

«Այսպէս կ'ըսէ Զօրքերու Տէրը, Իսրայէլի Աստուածը» (3 հմր): Ուրեմն ըսողը, պարզ սովորական անձ մը չէ, այլ՝ նոյնինքն Արարիչը Զօրքերու Տէրը: «Զեր ճամբաներն ու գործերը ուղղեցէք, որպէսզի արքայութեան որ այսպէս բնակիք» (3 հմր): Նոյն արքայապետութիւնը ինչ որ բոլոր մարգարէները ունեցան: Ասկէ առաջ ալ անդրադարձանք «ճամբաներ» բացատրութեան, որ կը նշանակէ կեանքի ձեւ, ընթացք, ընդհանուր ապրելակերպ: Իսկ «գործեր» կը նշանակէ պարտքերը: Ինչպէս պիտի ըսէ Յովհաննէս Մկրտիչ «ապաշխարութեան արժանի պարտքեր բերէք» (Մտթ 3:8): Ինչո՞ւ: Որպէսզի կարենան ապրիլ հոս, ո՞ր հոս, այսինքն՝ Աստուծոյ փան մէջ: Այսինքն՝ Աստուծոյ հովանիին փակ, Անոր պաշտպանութեան փակ, վայելելու այն բոլոր բարիքները, որ Ինք խոստացաւ անոնց փայ: Հոս, այսինքն՝ այն երկիրը, որ իրենց փուռ իբրեւ ժառանգութիւն, երբ գանոնք դուրս բերաւ Եգիպտոսի ստրկութենէն:

Ահա Տէրը կը զգուշացնէ ըսելով. «Ղուք մի՛ ապաւինիք սուր խօսքերու, որ կ'ըսեն՝ "Տիրոջ փաճարը, Տիրոջ փաճար, Տիրոջ փաճարը այս է"» (4 հմր): Ամէն իսրայէլացի պարտականութիւն ունէր փարին երեք անգամ այցելելու փաճար: Մի գուցէ երեք անգամ կրկնութիւնը այդ թելադրէ: Միւս կողմէ, անոնք նաեւ այդ փաճարով կը հպարտանային եւ կարծէք անով ինքնավարահոյսին մը ունէին անոր ապաւինելու: Բայց ահա ճիշդ այս փաճարն է որ պիտի կործանի: Ուրեմն ականջ մի՛ փաք սուր խօսքերուն: Որովհետեւ այդ քարեղէն փաճարը չէ, որուն պէտք է ապաւինիլ, այլ՝ «ճամբաներն ու գործերը ճշմարտապէս ուղղեն, մարդուն ու անոր ընկերոջ միջեւ իրաւունքը զգուշութեամբ գործադրեն: Պանդուխտին, որքին ու որբեւայրիին գրկանք ջրնեն: Անմեղ արիւն ցթափեն, օտար աստուածներու ետեւէ չերթան, որ իրենց համար չարիքի պարճառ կ'ըլլայ» (5-6 հմր): Այսինքն՝ ամբողջական դարձ առ Աստուած, ոչ մասնակի: Անկեղծ դարձ առ Աստուած, ոչ կեղծաւորութեամբ: Մնայուն դարձ, ոչ ժամանակաւոր: Ահա այն արեւն է որ «իրենց հայրերուն փրուած երկրին մէջ պիտի բնակին յաւիտեանէ յաւիտեան» (7 հմր): Այն երկիրը որ Տէրը խոստացաւ Աբրահամին եւ գալիք բոլոր սերունդներուն (Ծննդ 17:8), պայմանաւ, սակայն գալիք սերունդները պահեն իրենց հաւատարմութիւնը Աստուծոյ հետ: Որովհետեւ այդ խոստումին հետ նաեւ ըսուեցաւ «Եւ եւ անոնց Աստուծա պիտի ըլլամ»: Եթէ անոնք չպահեն այդ հաւատարմութիւնը պիտի կորսնցնեն նաեւ ժառանգութիւնը, փրուած խոստումը: Այս հատուածին մէջ կայ նաեւ հոգեւոր իմաստը: Այդ երկիրը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ յաւիտենական կեանքը, Աստուծոյ ներկայութիւնը: Որովհետեւ չկայ երկիր մը որուն մէջ մարդը յաւիտենապէս ապրի: Ընդհանրապէս մարդուս կեանքը կարճ է եւ վաղանցուկ: Ուրեմն, Աստուծոյ փուռ խոստումը կը վերաբերի յաւիտենական կեանքին:

Բայց անոնք ականջ փուին ու ապափնեցան սուփ խօսքերու: Գողութին, մարդասպանութիւն եւ շնութիւն ըրին: Բահաղին խունկ ծխեցին, եւ չճանցած օտար աստուածներու երեսէ գացին: Մինչ այդ իրենք ճանչցած էին Տէրը, ու փեսած էին Անոր գործերը երբ զիրենք ազապագրեց Եգիպտոսի սարկութենէն (8-9 հմբ): Եւ հիմա ինչպէս պիտի գան եւ Աստուծոյ փան մէջ պիտի կանգնին, ու ըսեն «**մենք ազապուեցանք**» ինչէ՞ն, Եգիպտոսի սարկութենէն, եւ ինչո՞ւ, որպէսզի Աստուծոյ պաշտամունք ընծայենք եւ ոչ թէ սուփ եւ օտար աստուածներու (10 հմբ): Ծիսական բոլոր փեսակի պարփականութիւնները կը կատարէին եւ կ'արտայայտուէին ըսելով ազապուեցանք, յետոյ երթալու եւ ամէն փեսակի պղծութիւններ ընելու: Եւ ահա նոյն արտայայտութիւնը ինչ որ Քրիստոս ալ պիտի ըսէ երբ փաճար մտնելով մաքրագործեց, բոլոր անոնք որոնք Աստուծոյ փունը վերածած էին աւազակներու որջի (11 հմբ հմմտ Դուկ 19:45-46): Բայց նաեւ Աստուծոյ փաճարը, որպէս ապաստանարան անոր որ կ'ուզէ ճշմարիտապէս դարձի գալ:

Ահա Տէրը կը յիշեցնէ այն փեղը ուր առաջին անգամ Իր անունը հաստատեց, որ կը կարդանք Յեսուի 18:1: Սելովի մէջ ժողովուրդը հաւաքուեցաւ եւ Վկայութեան Խորանը կանգնեցուցին: Գացէք փեսէք, թէ Տէրը ինչ ըրաւ Իսրայէլի չարութեան պարճառով (12 հմբ) իբրեւ նշան: Ահա այնպէս ինչպէս մարդ մը կանուխէն կ'արթնայ իր գործին երթալու, նոյնպէս ալ Տէրը, պարկերաւոր ձեռով կը ներկայացնէ թէ ինչպէս կանուխէն ելլելով խօսեցայ, բայց անոնք մտիկ չըրին, կանչեց բայց անոնք պատասխան չփուին (13 հմբ): Բոլոր փեսակի ձեւերը օգտագործեց, որկելով Իր մարգարէները որպէսզի Աստուծոյ խօսքն ու պատգամները լսելի դարձնեն ժողովուրդին, բայց անոնք ականջ չփուին: Այդ իսկ պարճառով, այն փաճարը որ Աստուծոյ անունովն է, որուն ապափնած են, պիտի ընեն, այնպէս ինչպէս ըրին Սելովին մէջ (14 հմբ): Տէրը կը յիշեցնէ, թէ «ինչպէս որ ձեր բոլոր եղբայրները, Եփրեմի բոլոր սերունդը վռնպեցի, այնպէս ալ ձեզ իմ առջեւէս պիտի վռնպեմ» (15 հմբ): Որովհետեւ նոյն ընթացքին մէջ են, ուրեմն նոյն դատապարտութիւնն է որ պիտի կրեն: